

De Riepe

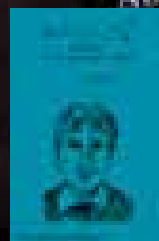
Het straatmagazine van Noord-Nederland

Thema
Geloof

Kraantje Pappie:
Wat nou als het lukt

VERDER IN DIT NUMMER

- Islam als inspiratie
- Hoop op gezinshereniging

KEURMERK
straat
krant

PRIJS €2,10
waarvan €0,90
voor de verkoper

alleen kopen van
verkoper met badge

beeldbewerking **Suzanne Posthumus**

Iedereen gelooft

Geloof is alomtegenwoordig, het stuurt ons bestaan. Ieder mens gelooft in iets: in een hogere kracht, in zichzelf of een geliefde, in bepaalde levensbeschouwingen, in een droom; de voorbeelden zijn onvergelijklijk en talloos — we houden ons allemaal vast aan bepaalde overtuigingen die de kwintessens van onze ziel vormen, het zwaartepunt van onze unieke identiteit en individualiteit. Sommige overtuigingen zijn enkelvoudig, anderen bestaan naast elkaar, hetzij in vrede, hetzij in wanorde. Weer anderen vermengen zich tot een kluwen. Het ene geloof bewijst zich onwrikbaar, terwijl het andere verdwijnt, transformeert of wordt verstoten. Geloof is, op zijn zachtst gezegd, een breed begrip.

In deze Riepe leest u wat de associatie met geloof inhoudt voor hen die betrokken zijn geweest bij het schrijven, samenstellen en opzetten van de artikelen. Diversiteit is hierin het sleutelwoord gebleken. Laat u verrassen. Ik wens u veel leesplezier.

Robby Bakker

DE RIEPE

Het straatmagazine van Noord-Nederland

De Riepe, Gronings voor stoep, is het straatmagazine van Noord-Nederland. De Riepe verschijnt eens per maand. Het blad is een initiatief van stichting WerkPro. Mensen die om uiteenlopende redenen dak- en thuisloos zijn, verkopen het magazine. Onder deze verkopers vallen ook mensen uit andere landen, mensen die in Nederland en in hun land van herkomst weinig tot geen perspectief hebben. Alle verkopers dragen als legitimatiebewijs een registratiepasje. U betaalt voor het magazine €2,10. Daarvan is 90 cent voor de verkoper, de rest gaat terug naar het project. De Riepe is geen commercieel magazine; naast inkomsten uit verkoop worden middelen verworven uit sponsoring, subsidiëring, fondsen en advertenties. Eventuele meeropbrengsten zullen worden aangewend in het circuit van dak- en thuislozen.

Donateur worden?

Bel of mail naar het distributieadres voor meer informatie.

- Heeft u klachten over een verkoper? Noteer het pasnummer en bel naar het distributieadres.
- Niets uit deze uitgave mag worden gebruikt zonder toestemming vooraf van de redactie.

COLOFON

PROJECTBEGELEIDING WERKPRO
Antonie Grootenhuis

PROJECTBEGELEIDING STUDIO SPINLINK
Dominique Krauts

HOOFDREDACTIE
Dominique Krauts

EINDREDACTIE
Sofie Risamena

REDACTIE

Cherinda Zwier
Arnold de Meijer
Anna de Ruiter
Robert van Bergen
Bert Loos
Ella Huizinga

Wietske Aupers
Rudy Vane
Robby Bakker
Frits Croes
Maarten Vermeulen
Annelies Romers

VORMGEVING
Dinah Jellema

FOTOGRAFIE

Suzanne Posthumus
Jaap ten Hoove
Frits Blom
Bachir Benchagra

Chico Bolt
Wim Mijlof
Theo Koelmans
Lucas de Wit

VASTE COLUMNISTEN

Gerard Lohuis
Wilma Bouma
Eddy Sikma
Lydia Tuijnman
Marieke Werkman

Jaap Krol
Natalja Oosterbaan
Chantal Kuipers
Gerlinde Spaan
Dick Bijmolt

FOTOGRAFIE COVER
Farhad Khodadadzade

STRIP
Ido Dijkhuis

PUZZEL
Luuk Kobes

ILLUSTRATIES

Paul Kimkes
Robby Bakker
Pim de Boer

DRUK

Van Liere Media, Emmen

MET DANK AAN

Leger des Heils voor het ter beschikking stellen van de distributiefaciliteiten, subsidënten, donateurs en anderen die een bijdrage leveren aan de financiering van dit magazine. En niet te vergeten: de vele vrijwilligers en stagiaires zonder wie dit project niet draaiende kan worden gehouden.

SPECIALE DANK

Gaat uit naar alle verkopers, schrijvers en dichters uit de groep van dak- en thuislozen.

BEGELEIDING VERKOPERS

Eddy Posthumus Jeffrey Visser

De Riepe is een uitgave van WerkPro.

REDACTIEADRES DE RIEPE

Protonstraat 6
9743 AL Groningen
06-1147 8111
redactiederiepe@werkpro.nl

DISTRIBUTIEADRES DE RIEPE

WerkPro Groningen
Eemskanaal NZ 32a
9713 AB Groningen
Tel: 050-5791818 (09.00 - 13.00 uur)
e-mail: riepe@werkpro.nl
website: www.deriepe.nl
bankrek. NL38INGB0685757617
t.n.v. straatmagazine De Riepe

ISSN
2405-769X

WerkPro Leeuwarden
Tel: 088 066 31 80
e-mail: riepe@werkpro.nl

WerkPro

Spin
Link

INHOUDSOPGAVE

4

ISLAM ALS INSPIRATIE

De islam kent vijf zuilen, vijf verplichtingen waar je aan moet voldoen om een goede moslim te zijn. De zakaat is de verplichting om een deel van je inkomen (2,5 procent van wat je niet direct nodig hebt) af te staan aan mensen die het moeilijk hebben.

10

WAT NOU ALS HET LUKT

Hij geeft bijna nooit interviews, maar voor De Riepe maakt hij een uitzondering, daar staat hij helemaal achter. Wat heeft Kraantje Pappie met het thema Geloven in de breedste zin van het woord.

16

SPORTEN ÉN OVER JEZUS VERTELLEN

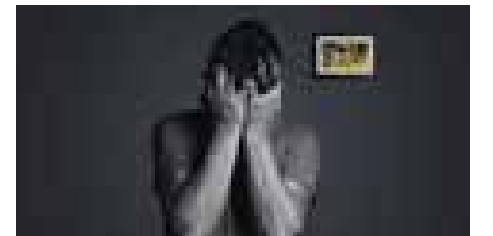
Elke woensdagmiddag en -avond gaan in drie Groningse wijken teams van FaceOff met kinderen en tieners sporten. Lian van Veelen-Doorn (22) is nu zes jaar lang teamlid, waarvan de laatste vier als een van de teamleiders voor Vinkhuizen.

20

HOOP OP GEZINSHERENIGING

Appie Wijma (56) werd geconfronteerd met mensen die al jaren niet op vakantie waren geweest. Doener als hij is bedacht hij dat daar gemakkelijk wat aan te doen zou zijn. Het resultaat: de minimacamping in Opende.

Marieke Werkman

Gekkenwerk

Oet Kloosterholt

Koken met een missie

Werk in uitvoering

Kunst op straat

Het bijzondere geluk

Vampier

Jaap Krol

6

7

8

9

13

14

15

18

19

Businessclub

Bie pad en weg

Kruiswoordcrypto

Horoscoop

Straatklinkers

Businesscluboverzicht

Opvanginstellingen

Straatkanjer

22

23

23

24

25

26

27

28

ISLAM

als inspiratie

Door **Wietske Aupers** Fotografie **Frits Blom**

‘Liefdadigheid kan een glimlach zijn of een bezoek aan een zieke.’ Aan het woord is Aisa Kariman (52). Ze is huisarts en moslima. Aan De Riepe vertelt ze hoe haar geloof haar inspireerde bij de keuze van haar beroep en wat ze, ook vanuit de Islam, nog meer doet om iets te betekenen voor een ander.

Koran en Hadith

‘Mijn vader was imam van de Surinaamse moslingemeenschap in Groningen, samen met mijn oom. Daardoor kreeg ik veel mee. De vijf zuilen waren belangrijk (zie kader), respect voor je ouders en gewoon je best doen.’ Op de vraag welke teksten uit de Koran gaan over goeddoen voor een ander moet ze eerst even lachen. ‘Er zijn heel veel verzen die daarover gaan. De mooiste vind ik “Wees goed voor de ouders, de verwanten, de wezen en de behoeftigen. Spreekt tot de mensen ten goede. Verricht de salaats en geeft de zakaat.” Ik ben ook opgegroeid met de Hadith, de leefregels van de islam. Voorbeelden daarvan zijn: goed zijn voor een ander, geduldig zijn en niet boos worden.’ De laatste twee helpen haar als ze te maken heeft met discriminatie. Dat is in haar leven meerdere malen voorgekomen.

Discriminatie

Aisa wilde aanvankelijk tropenarts worden. ‘Vanuit het geloof dacht ik, ik wil arme mensen helpen.’ Tijdens haar studie raakte ze geïnteresseerd in de psychiatrie. Ze besloot zich hierin te specialiseren, maar liep tegen discriminatie aan. ‘Ik kon het nooit goeddoen, terwijl ik ervan overtuigd ben dat ik mijn werk goed deed. Ik weet niet of dat er wat mee te maken heeft, maar het was net na de aanslagen van 9/11. Ik heb vaak het gevoel dat “wij moslims” het niet echt goed kunnen doen. Tijdens de ramadan is er wel interesse. Dan raak je in gesprek met collega’s. Dan zou je eigenlijk ook over de andere zuilen moeten vertellen, maar meestal is er geen tijd. Een huisarts heeft het nou eenmaal druk.’ Ze stapte over naar huisartsengeneeskunde. ‘Ik ben blij met wat ik nu doe. Je bent als huisarts ook dicht bij de mensen. Ik werk vanuit mijn geloof en vind bijvoorbeeld dat ik altijd vriendelijk moet zijn. Wat ik leuk vind aan huisarts zijn, is dat je heel veel mensen kunt helpen op één dag.’

Sterk mogen zijn

Wel heeft ze ook nu te maken met vooroordelen. ‘Ik werk als waarnemer en heb geen eigen praktijk. Je kan discriminatie nooit bewijzen, maar ik denk wel dat mijn afkomst daarbij heeft meegespeeld. Ik heb wel steun aan mijn geloof als ik daartegenaan loop. Het leert mij hoe ik assertief kan zijn zonder agressief te zijn. Er is een vers in de Koran: “Je krijgt in je leven beproevingen, maar die kun je wel dragen”. Daaruit haal ik dat ik sterk mag zijn. Ik heb van die ervaringen geleerd wat medemenselijkheid is. Ik heb ook weleens patiënten die behoorlijk racistisch zijn. Ik vind dat ik die moet blijven helpen. Ik denk dat ik door wat ik heb meegemaakt, kan meevoelen met iedereen die een minderheid is, bijvoorbeeld een dakloze.’

Aisa werkt graag voor mensen die in de verdrukking zitten. ‘Ik heb weleens gedacht, ik ga een camper ombouwen en dan ga ik langs bij daklozen en Het Twaalfde Huis, waar zwaar verslaafden worden opgevangen.’ Ze werkt op dit moment twee dagen per week in een gewone praktijk en twee dagen voor het AZC in Ter Apel. Ook werkte ze met vrouwen die slachtoffer zijn van mensenhandel. Dat is zwaar werk. ‘Geloof geeft mij sowieso kracht. En ik kan er met mijn man en met vrienden over praten.’ Ze denkt nooit, bij alle ellende die ze tegenkomt dat er geen God kan zijn als dit bestaat. ‘Ik denk dat mensen die ellende veroorzaken, dat God juist wil dat we goed zijn voor elkaar.’

IK ZOU GRAAG EEN CAMPER OMBOUWEN EN DAN LANGSGAAN BIJ DAKLOZEN EN HET TWAALFDE HUIS

Even wat fleurigs

Aisa doet ook graag vrijwilligerswerk. Binnenkort start ze met het begeleiden van vluchtelingen studenten. Ze werkte al langere tijd een keer per jaar, zonder betaling, als arts in vluchtelingenkampen. Tijdens de coronapandemie was dat niet mogelijk, dus zocht ze naar andere wegen om iets voor een ander te betekenen. Samen met haar man kocht ze tijdens het Suikerfeest van 2020 kleurrijke dekbedovertrekken als cadeau voor de kinderen in het AZC Assen en een asielzoekersopvang in Eelde. ‘Zodat ze even wat fleurigs hebben.’ In 2021 zorgden de twee ervoor dat ongedocumenteerde vluchtelingen, die worden opgevangen door Inlia, een lekkere maaltijd kregen. ‘Van onze eigen favoriete cateraar.’ Haar man is een bekeerde moslim. Ook haar drie kinderen zijn gelovig. Ze gaan niet elke vrijdag naar de moskee, maar het is een islamitisch gezin: Wie binnenkomt trekt zijn schoenen uit, er is geen alcohol in huis en de gezinsleden maken tijd vrij om te bidden. Maar niet alles is zoals je misschien zou verwachten. ‘Ik houd bijvoorbeeld van harde muziek’ zegt ze lachend. ‘Voor de rest: wij zijn gewoon mensen.’ ♦

De islam kent vijf zuilen, vijf verplichtingen waar je aan moet voldoen om een goede moslim te zijn. De bekendste zijn de ramadan (saum) en de pelgrimstocht naar Mekka (hadj). Twee anderen zijn de geloofsbelijdenis die elke moslim moet afleggen (sjahada) en de verplichting om vijf keer per dag te bidden (salaat). De zakaat is de verplichting om een deel van je inkomen (2,5 procent van wat je niet direct nodig hebt) af te staan aan mensen die het moeilijk hebben.

MARIEKE WERKMAN

Beeldbewerking **Suzanne Posthumus**

Na het afgeven van een tas volgestouwd met kleding liep ik door de kringloopwinkel aan de Metaallaan 255 in Vinkhuizen. De spullen lagen of hingen netjes gesorteerd bij elkaar. Van boeken, kleding, potten en pannen, sieraden, kaarsen, lampen, witgoed, huishoudelijke apparaten, dvd's, babyspullen en speelgoed. Alles in Gea's Weggeefwinkel is 100% gratis. Spullen die in goede staat verkeren, kun je er afgeven.

Nadat ik een rondje door de winkel had gemaakt zocht ik de eigenaresse op. We dronken samen een bakkie koffie. Gea is ervaringsdeskundige en weet wat het is om in armoede te leven. Het gaat nu goed met haar en ze gebruikt haar eigen levenservaring om anderen te helpen. De goedgeefse vrouw zei: 'Ik hoef er geen geld voor. Als mensen met een glimlach naar buiten lopen ben ik tevreden.'

Met behulp van de gemeente kon ze in 2019 de weggeefwinkel openen. Gea vervolgde: 'Het loopt als een tierelier en er komen zo'n zeventig mensen per keer. Sommige mensen schamen zich zo voor hun schulden dat ze niet meer naar buiten durven te gaan. Een sociaal isolement ligt op de loer. Ze kwijnen weg en hebben geen contact met de buitenwereld. Op het moment dat ze de voordeur achter zich dichtdoen is dat voor mij al winst. Dan heb ik ze uit het isolement gehaald.'

Even later wordt er een gigantische doos met maandverband en tampons binnengebracht. Ik keek verbaasd en zei: 'Huh, maandverband kost toch bijna niets!?' 'Dat klopt', antwoordde Gea. 'Als je nog een paar euro hebt om te besteden dan koop je geen maandverband. Van die laatste centjes koop je eten. En met keuken- of wc-papier kom je een eind. Vroeger toen ik schulden had was het geld na twee weken op voor de gehele maand.' Ik vond het aangrijpend om te horen dat armoede zoveel onzichtbaar leed veroorzaakt.

Iedere vrouw kent wel de schaamtegevoelens als je ineens ongesteld blijkt en er te laat achterkomt. Als tiener vond ik het bijvoorbeeld spannend om maandverband te kopen. Ik dacht: nu ziet iedereen dat ik ongesteld ben. Jonge meiden (en misschien ook de oudere dames) houden angstvallig hun tampons en maandverband in hun broekzak. Menstruatiearmoede is een dubbel taboe: er wordt niet gesproken over menstruatie, en al helemaal niet over de armoede dat je zelf geen maandverband kunt kopen.

GEK KEN WERK

Op de vlucht voor zichzelf

Door **Gerard Lohuis** Fotografie **Frits Blom**

Ze is eenzaam en voelt zich oud. Ooit was ze de prinses van de Vismarkt en lonkte ze naar de mannen, die vanwege haar verschijning niet om haar heen konden. Ze was er zich maar al te goed van bewust om het leed dat vanaf haar jonge jaren haar lichaam was binnengedrongen, niet te voelen. Thuis was het vroeger nooit gezellig. Ouders konden niet met en zonder elkaar en de spanning die deze veroorzaakte, had ervoor gezorgd dat Paula onzichtbaar bleef. Zodra ze ergens iets van vond of om hulp vroeg, reageerden de ouders zich op haar af. Ze had geleerd dat het maar beter was haar eigen gang te gaan, omdat ze het gevoel had dat ze er niet toe deed. Tot haar zeventiende slaagde ze erin zichzelf weg te cijferen en daarna was er geen houden meer aan. Eenmaal uit huis gevlucht, ontdekte ze dat ze met haar schoonheid alle aandacht die ze thuis had moeten ontberen, kon opeisen.

Het zal een jaar of vijftien geleden zijn geweest dat ze voor het eerst om hulp kwam vragen. Ze was vijftig geworden en merkte dat ze meer en meer op zichzelf teruggeworpen werd. Hiervoor had ze door haar extraverte levensstijl en haar uitbundige en kleurrijke verschijning, diverse relaties gehad. Meestal duurde het niet lang en raakte ze uitgekeken op haar vaste partner en liet ze zich verleiden door een ander. In het uitgaansleven bezorgde haar dat een naam die meestal achter haar rug om uitgesproken werd. Ze kon of wilde het niet horen, zolang ze maar de aandacht kreeg die

ze nodig had om het gevoel te krijgen dat ze leefde. 'Ik geloof in mannen en mannen geloven in mij.' Ik hoor het haar nog zeggen tijdens de eerste ontmoeting waarin ze aangaf zich depressief te voelen. De mannen waren langzamerhand op haar uitgekeken geraakt en werd duidelijk dat haar leven met mannen een verslaving was geweest om niet te voelen hoe haar eigen ouders nooit in haar hadden geloofd. Ze is nu 65 en ik sta met de wijkagent voor haar gesloten deur. Ze is al enkele weken niet meer gezien. Ik denk terug aan de vele gesprekken die we de afgelopen jaren hebben gevoerd waarin ze zich steeds meer bewust was geworden welke erfenis een liefdeloze opvoeding en de daaropvolgende jacht naar mannen voor haar had betekend. Toen ze daar in de gesprekken achterkwam, probeerde ze mij als volgende prooi binnen te halen. Eindelijk iemand die haar begreep en naar haar luisterde. Het moet een warm bad geweest zijn, maar helaas ontbrak de stop en stroomde haar hoop om me in te palmen langzamerhand weg. Ze realiseerde zich dat ze oppervlakkige contacten nodig had omdat ze zich eigenlijk met niemand durfde te verbinden. Als het te intiem werd, raakte ze in paniek en ging ervandoor. Als ze niet gewaardeerd werd, voelde ze dat ze niet had geleerd om in zichzelf te geloven.

De wijkagent heeft de deur opengebroken en knikt wanneer hij terugkomt uit de kamer. Paula heeft nu rust.

Gerard Lohuis is sociaal-psychiatrisch verpleegkundige bij BuurtzorgT

OET KLOOSTERHOLT

Door Dick Bijmolt

GELOOFWAARDIG ZIJN

Zelf ben ik religieus, christelijk opgevoed. En ik geloof nog steeds. Het geeft me rust als ik dat zoek. Ook kan ik er niet bij dat deze wereld toevallig is ontstaan. En wat er voor de grote knal was weten de geleerden ook niet. Er moet toch een bedoeling zitten achter onze perfecte schepping waar alles zo nauwgezet in elkaar past.

Perfect is de gelovige mensheid bepaald niet. We jagen winstbejag na en verpesten de wereld in rap tempo. Een christelijke mondkapjesverkoper die miljoenen verdient. Priesters die kindermisbruik op grote schaal pleegden. Zoveel voorbeelden van gedrag wat niet strookt met wat beleden wordt. Natuurlijk zijn gelovigen ook mensen, maar toch, het is zo ongeloofwaardig. Of moorden die uit naam van een bloeddorstige god en zijn profeet worden gepleegd. Ik googel even op boeddhisten, veel mensen hebben daarvan beeldjes in huis. Maar ook hier lees ik over misbruik van kinderen. Geen wonder dat veel mensen niks met geloof hebben.

De kerk waar ik als kind kwam had lange rijen kerkbanken. Je zat er ongemakkelijk in. De achterste rijen waren goed bezet, dan een tijdje lege banken en in de verte stond de dominee op de kansel. Hij droeg een zwarte toga met een wit boordje om en sprak in zalvende zinnen onbegrijpelijke teksten. De vloer van de kerk liep naar voren toe wat naar beneden. Als ik met andere kinderen op de achterste bank zat lieten we soms knikkers naar voren rollen. Dat was het enige vermaak dat uur. Behalve dan die keer dat de dominee sprak over een boekrol die verstopt werd: 'En hij verborg die rol in een spleet, een vochtige spleet.' Die

woorden lieten de jonge mannen hinniken van pret. Door de week had ik nog catechisatie. De dominee raffelde bijbelteksten die je op moest schrijven, het ging in een moordend tempo. En dat was het dan. Na een aantal jaren weigerden mijn zuster en ik langer naar deze kwelkerk te gaan. Pa ging noodgedwongen op zoektocht naar een kerk die ons en waarschijnlijk hemzelf meer zouden aanspreken. We vonden het bij de baptisten. Die dopen alleen volwassenen, zodat je er met je volle verstand bij bent. Zo werd ik ook gedoopt. Die dominee was erg aansprekend, nog een jonge vent waar je ook lol mee kon hebben. Veel later hoorde ik dat hij, getrouwd, bij huisbezoeken aan zat te pappen met de vrouwen in nood. Zelf ben ik niet van onbesproken gedrag en ik wil ook niet anderen parmantig de maat nemen. Wie is zonder zonde dat hij een steen kan gooien? Maar als mensen er toch een rotzooi van maken kun je misschien beter zonder geloof door het leven. Dan krijgen de goden tenminste niet de schuld.

De kerken en verzuiling zijn allang aan het ontbinden. Maar als ik zie hoe het nu gaat in de maatschappij, dat is toch andere koek dan in mijn jeugd. Ramkraken, steek- en schietpartijen, je hoorde er bijna niet van. Was er toen toch meer moraal, ook al was die vaak schijnheilig? Hoe dan ook ben ik van mening dat geloof vooral iets is tussen mij en de Ander. Van de mensen moet je het niet hebben, dat heb ik wel geleerd.

KOKEN MET EEN MISSIE

Geloof, hoop en poffert

Door Lydia Tuijnman

Een goede kok kan één kwaliteit niet ontberen: geloof in eigen kunnen. Zonder dat ingrediënt wordt het nooit wat, zoals zo treffend wordt verwoord in het kinderliedje: *Er was een vrouw, die koeken bakken wou en het deeg dat wou niet rijzen, de pan viel om en de koeken werden krom en de man heette Jan van Gijsen ...*

Wat dat laatste moet betekenen daar wil ik af zijn, maar helpen deed 'ie vast niet die Jan.

Er bestaat een gerecht waarbij je culinaire zelfvertrouwen tot het uiterste wordt getest. Je maakt het in een gesloten trommel en pas als het gaar is mag die open en weet je of je het goed hebt gedaan. De twee uur daartussen zijn zenuwslappend. De Groningse poffert, want daar gaat het om, is dus de ultieme culinaire zelfvertrouwen test. Wie durft?

Nodig: pond zelfrijzend bakmeel, 3 eieren, 0,5 liter melk, 2 el. witte basterdsuiker, snuf zout, een ons rozijnen, gesmolten boter, bruine basterdsuiker. En een poffertpan van 1,25 liter.

Doe het bakmeel in een kom en voeg de melk en dan de eieren een voor een toe. Meng de rozijnen en de suiker door het beslag. Vet de poffertpan in met een bakspray of met boter. Giet het beslag in de vorm en sluit deze. Zet een grote pan met water op het vuur en laat dit koken. Zet de poffertpan erin en zorg dat die voor 80% onder water staat. Laat zachtjes koken gedurende 2 uur. Nu met stalen zenuwen en een pokerface de poffertvorm openen ... Serveer hem triomfantelijk met bruine suiker en gesmolten boter.

Ik vond dit recept op de site van de geboren Groningse Pauline, dus dat moet goed komen! www.uitpaulineskeuken.nl.

Wat nou als het **lukt**

Door **Rudy Vane** Fotografie **Farhad Khodadadzade**

Hij geeft bijna nooit interviews, maar voor De Riepe maakt hij een uitzondering, daar staat hij helemaal achter. Ik spreek met Kraantje Pappie over zijn carrière en wat hij heeft met het thema ‘geloven’ in de breedste zin van het woord.

Hoe is hij ertoe gekomen om te gaan rappen?

‘Het korte antwoord is verveling’, aldus Kraantje.

‘Van mijn zevende tot mijn negentiende heb ik gejudood, waarvan de laatste paar jaar op hoog niveau. Waarbij ik daadwerkelijk de nummer één van Nederland was. Daar ging eigenlijk mijn hele jeugd aan op, met heel veel plezier.’

‘Toen ik negentien was en senior moest gaan worden ben ik gestopt. Ik kreeg andere interesses, meisjes, stappen, en ik vond dat ik nogal veel moest opgeven voor judo en daar weinig voor terugkreeg. Ik ging van twee keer per dag trainen naar nul keer per dag, naar nul keer per maand. Mijn biologische klok deed mij nog steeds om zes uur wakker worden. Toen sloeg de verveling toe, ik had zeeën van tijd over.’

‘Dat ging vrij snel over in een soort verlate puberteit, van hangen, spijbelen, blowen, toen ben ik eigenlijk maar een beetje gaan rappen. Ik heb altijd al passie gehad voor muziek, voor rap vooral, omdat ik het interessant vond om spitsvondig en creatief met woorden en zinnen om te gaan. Ik had nog geen enkele ambitie, geen enkel doel hiermee. In een lokaal jeugdhuis zei men toen dat ik moest stoppen met hangen op straat, dat ik beter binnen kon komen, het was daar lekker warm.’

‘Als ik aan het rappen was kwamen er steeds meer mensen om mij heen staan, luisteren naar wat ik aan het doen was. Ze adviseerden me om me in te schrijven voor een open podium. Ik vond het sowieso al niet erg om de aandacht te hebben, dus daar ging ik. Stapje voor stapje kwam ik verder. Van lokale kroegjes voor een kratje bier naar grotere gelegenheden. Ik voelde

wel al snel een verantwoordelijkheid voor de mensen die naar mij kwamen luisteren. Zij namen de moeite om naar mij toe te komen, hun tijd erin te steken, want betalen hoefden ze toen nog niet. Ik wilde dat als ze naar huis gingen minstens tegen één of twee mensen konden zeggen, ga ook eens naar die jongen kijken. En eigenlijk is dat nog steeds hoe ik het aanvlieg: goeie shows voorbereiden en nieuw publiek bereiken. Bij de zogenaamde Perronavonden bij Simplon trad ik ook op, daar wist men dat er altijd wel wat onbekende artiesten kwamen uit het genre. Ik deed het toen wel heel slim: Ik liet een aantal vrienden komen, betaalde zelfs hun buskaartjes, om heel enthousiast te doen en de rest van het publiek op te peppen.

Ik viel op, ook bij de programmeur van Simplon, Nick Steenge. Hij zag wel wat in mij en vroeg of hij mijn management mocht gaan doen. Tot voor vier jaar terug heeft hij dat gedaan en is daarmee toch wel verantwoordelijk voor wie ik nu ben. Momenteel doet mijn partner Sarah de beantwoording van alle mail.’

Inspiratie

‘De inspiratie voor mijn teksten haal ik, heel cliché, uit het leven zelf. Ik had al heel snel dat ik situaties die ik meemaakte in mijn hoofd omzette in rijm, ik maakte er al een soort rapje van omdat ik dat gewoon leuk vond. En nu ook, het hebben van een dochtertje geeft nieuwe inspiratie, het geeft een heel nieuwe energie om te willen presteren. Maar de twee jaar pandemie waren wel lastig om inspiratie uit te halen, mijn teksten zijn natuurlijk een beetje seks, drugs en rock ’n roll, maar dat was er even helemaal niet. »

Kraantje-Pappie-muziek maak je met een biertje in de hand en die luister je met een biertje in de hand. Ik had geen biertje in mijn hand, ik zat gewoon thuis, dat was best wel pittig. Inspiratie haal ik uit het leven als het beweegt, als het stilstaat heb ik ook even een block. Nu gaat het weer goed, ik zit weer in de studio en weet wat ik wil vertellen.'

Geloof

'Zelf ben ik niet religieus, maar ik respecteer iedereen die wel religieus is, zolang ze mij niets op willen dringen. Aan de ene kant vind ik het heel mooi als mensen kracht halen uit het geloof en op die manier een doel vinden om een goed leven te leiden en aan de andere kant vind ik het pure waanzin, snap ik er geen ene reet van. Geloven in jezelf en dat soort dingen vind ik wel een mooi fenomeen. Als je op die manier je energie en kracht kan kanaliseren, het zelfvertrouwen durft te geven om dingen te gaan ondernemen waarvan je niet helemaal zeker bent of die gaan lukken, dan vind ik het wel mooi als dat stukje geloven in jezelf je zo weet op te peppen dat je er helemaal voor gaat.'

'Ik was niet zover gekomen als ik niet in mezelf geloofd had. Maar natuurlijk heb je altijd een paar mensen nodig die ook in jou geloven. Ik heb zelf de neiging om heel hard níet te geloven dat iets niet kan. Alles moet mogelijk zijn. Dat is mijn geloof! Ik gebruik dat ook wel in sommige teksten. Het beste voorbeeld is *Wat nou als het lukt* uit 2012. Dat is basically een gesprek met mijn moeder die zegt, zou je dat wel doen? Wat ik heel goed snap vanuit haar, want haar zoon was eerst een kerngezonde topsporter, heel gedisciplineerd en dan komt 'ie met de boodschap, ik word rapper. Dat betekent dat ik niet meer zoveel naar school ga en 's avonds in donkere hokkies aan het opnemen ben. Als moeder zie je dan toch liever die andere kant. Het liedje gaat daar dan ook over: Oké, ik snap het, maar wat nou als het wél lukt. Ik ga tegen je in, maar ik ga je wel laten zien dat ik gelijk heb. Tien jaar na dato krijg ik nog steeds dagelijks mensen die dit nummer aanhalen en het betrekken op de dingen die ze zelf meemaken. Mijn moeder is nu wel overtuigd hoor, ze is heel trots, net als mijn vader. Ze had zelfs sneller door dan ik zelf dacht, dat ik van niets iets aan het maken was. Ze komen ook heel vaak naar mijn optredens toe. Sowieso doet mijn moeder met mijn zusje de merchandise, die zijn er altijd bij. Mijn vader werkt offshore. Als die in het land is gaat hij ook altijd mee, als roadie. Het is een

echt familiebedrijf. Sarah is mijn manager, haar broertje is onze deejay, mijn nichtje staat ook bij de merchandise.'

DE KOMST VAN ONS DOCHTERTJE HEEFT NATUURLIJK OOK VEEL VERANDERD IN ONS LEVEN

Andere bezigheden

'De komst van ons dochtertje heeft natuurlijk ook veel veranderd in ons leven. Met name het tijdsmanagement is nu belangrijker geworden. Ik deed sowieso al niet veel interviews, ik kom niet op rode-loper-feestjes en dat soort dingen. Ik hou niet van de poppenkast. En dat doe ik nu nog minder. Je moet me echt een heel goede reden geven om weg te gaan bij mijn dochter. De Riepe vind ik dus een heel goede reden. Ik ben ook heel druk met onze bedrijven. We doen onze eigen boekingen, maar ook onder andere die van Diggy Dex. Het komend jaar gaan we nog wat uitbreiden. We doen alle merchandise zelf en we bemoeien ons managementtechnisch met nog wat andere artiesten. Ook schrijf ik voor andere artiesten, bijvoorbeeld voor en met Roxanne Hazes. Met haar heb ik een hele fijne klik. Soms schrijf ik weleens liedjes die nog niet voor iemand bestemd zijn. Daar zijn bedrijven voor waar je die liedjes in kunt sturen, publishers, een soort muziekmakelaars. Ik ben dus op verschillende manieren bezig met muziek. Wat betreft het geloven in jezelf, wil ik tot slot nog kwijt dat mensen, met name creatieve mensen, moeten geloven dat het vanuit Groningen ook allemaal kan. Je hoeft niet per se naar het westen te vertrekken en daar het geluk gaan zoeken. Geloof in Groningen!' ♦

WERK IN UITVOERING

Met een glimlach aan de slag

Door **Wietske Aupers** Fotografie **Frits Blom**

'Wat ik hier het leukst vind om te doen? Hondentraining!' zegt Bram Guichelaar (21) met een brede glimlach, '... en de honden uitlaten. Maar eigenlijk vind ik alles hier leuk.'

Bram werkt vier dagen per week op Zorgboerderij Hoeve Paradij. Hier kunnen mensen aan de slag die op een of andere manier een beperking hebben. Op zijn vrije dag speelt Bram voetbal voor Kids United, een team van FC Groningen, speciaal voor mensen met een beperking. Bram heeft het 4H-syndroom. Als kind was hij niet anders dan anderen, maar al zijn vermogens gaan langzaam achteruit: lopen wordt minder, praten wordt moeilijker en het opnemen van kennis ook. Hij ervaart het niet als een last. 'Ik vind het wel meevallen. Ik begrijp alles heel goed', zegt hij nog steeds lachend. Behalve met de honden werken, doet Bram klusjes als de stal uitmesten, schapen tellen of hout kloven. Ook doet hij graag mee aan creatieve activiteiten, zoals kaarsen maken. Hoeve Paradij heeft ook een studio. Hier biedt zij het traject JongLeren aan, voor cliënten die nog graag wat willen leren. Bram volgt er Nieuwsbegrip: de deelnemers lezen samen het nieuws van de afgelopen week en bespreken dat met elkaar. Hoeve Paradij is een instelling op christelijke grondslag. Op de vraag of dat belangrijk voor hem is antwoordt Bram: 'Ik vind het wel prettig dat ik weet dat God er altijd is.'

KUNST OP STRAAT

Groningse bollen

Door **Natalja Oosterbaan** Fotografie **Frits Blom**

Wie ooit een rondleiding heeft gehad over de gewelven van de Der Aa-kerk in Groningen, zal zich wellicht een uniek beeld herinneren. Boven de koepels die we normaal van onder in de kerk bezien, strekt zich een desolaat landschap uit van grijs-witte olifantenruggen. Stadse geluiden dringen nog maar zachtjes door in deze geheimzinnige bovenwereld. Zodra je ogen aan de schemering gewend zijn, ontvouwt zich als het ware een ruwe schetstekening van de kerk voor je ogen. Dit is ook de plek waar Engelse piloten zich tijdens de Tweede Wereldoorlog schuilhielden voor de Duitse bezetter, die op zondagen onder hen de Heilige Mis volgde.

Vast onderdeel tijdens de rondleidingen is het uitzicht over de Vismarkt vanuit een klein raampje aan de achterzijde van de kerk. Niet alleen die andere beroemde kerktoeren is in de verte te zien, maar ook een merkwaardig object op de nok van het dak. Drie gouden bollen zijn op een ijzeren staaf geprikt. Dit is geen meteorologisch meetinstrument, maar een kunstwerk (kunstenaar onbekend) dat de Heilige Nicolaas symboliseert.

Nicolaas van Myra is tegenwoordig bekend onder de naam Sinterklaas, en was in de derde en vierde eeuw een

geliefde bisschop. Hij redde als priester drie onschuldige officieren van executie en brak niet tijdens martelingen van christenvervolgers. En zou drie vermoorde studenten weer tot leven hebben gewekt. Ook zou hij een bruidsschat hebben gegeven aan een arme vader met drie dochters, waarmee hij de jonge vrouwen voor een slavenleven behoedde. Nicolaas gooide volgens de overleveringen driemaal een buidel met gouden munten door het raam, en telkens vielen zij in de schoenen die voor de open haard stonden te drogen. Na zijn dood (op 6 december) werd Nicolaas tot heilige verklaard. Sint-Nicolaas is de beschermheilige van veel havensteden en er zijn honderden kerken aan hem gewijd, waaronder onze eigen Der Aa-kerk. Oorspronkelijk was zij slechts een door vissers gebruikte houten kapel, die direct aan de rivier de Aa lag.

De drie gouden ballen op het dak herinneren aan het getal drie, dat telkens terugkomt in de legenden. Hij wordt vaak afgebeeld in een misgewaad met drie zwarte kruizen of draagt drie gouden ballen, appels of zakjes. De drie gouden bollen op het dak van de Aa-kerk zijn goed verborgen voor de passant op straat, maar wie iets moois wil zien moet er soms wat moeite voor doen.

Het bijzondere GELUK

Geloven in een ander

Door **Chantal Kuipers**

‘Ik weet het niet hoor, misschien moet ik niet gaan.’ Ze zit tegenover me en neemt een slok van haar water. Schijfjes citroen tikken tegen haar neus aan. ‘Je moet wel gaan. Je gaat het harstikke leuk vinden.’ Ik denk aan de man die mij stimuleerde om weer te gaan studeren. Hij schetste een beeld van hoe ik zou kunnen zijn als ik ja zou zeggen. Toen dacht ik dat ik verliefd op hem was. Nu weet ik dat ik van hem hield omdat hij iets in mij zag wat ik zelf niet kon zien. En wat hij toen in mij zag, dat zie ik nu in haar.

Ze is beeldschoon, slim en vooral iemand die ik ook een beetje wil zijn. Zij heeft de rust waaraan het mij ontbreekt. ‘Misschien ben ik wel de alleroudste.’ Ze kijkt me serieus aan en ik zie de vele sproeten op haar gezicht. Ik weet wat ze nu doet. Ze probeert allerlei smoesjes te verzinnen om niet te hoeven gaan en die ik ook heb gebruikt. Misschien ben ik niet slim genoeg. Misschien ben ik niet leuk genoeg. Alles zodat alles hetzelfde en veilig blijft, want zij kan nog niet zien wat er voor haar ligt. Zal ik haar vertellen dat mijn therapeut zei dat

het leven nooit helemaal veilig kan zijn. Ik weet dat ze oud genoeg is om dat zelf te weten. Dat ik alleen kan zeggen hoe ik in haar geloof en dat ik trots op haar ben, omdat ze laat zien dat de mogelijkheden van het leven eindeloos zijn. Dat dát is waar ze voor staat. Zij kan haar kinderen zeggen dat ze alles heeft gedaan waar haar hart lag en hoe fantastisch dat is. ‘Dat kan niet, je bent helemaal niet oud’, zeg ik. Nu glimlacht ze en ik weet dat ze zich zal inschrijven voor school. Gewoon omdat dat ze is wie ze is. Zij is niet bang genoeg om weg te lopen.

De week erna bel ik haar vroeg op. Gewoon even checken hoe het met haar gaat. Haar stem klinkt enthousiast. ‘Het was hartstikke leuk en ik ben niet de oudste.’ Ik hoor de blijdschap door de telefoon heen. Na het gesprek hang ik op. Nu ziet ze wat ik al wel zag. Voor haar ligt een weg vol avontuur!

Sporten én over Jezus vertellen

Door **Robert van Bergen** Fotografie **Noah Witte**

Elke woensdagmiddag en -avond gaan in drie Groningse wijken teams van FaceOff met kinderen en tieners sporten. Het is een initiatief vanuit de Stadskerk om mensen te bereiken. Lian van Veelen-Doorn (22) is nu zes jaar lang teamlid, waarvan de laatste vier als een van de teamleiders voor Vinkhuizen.

Discipelschap

‘FaceOff gaat om discipelschap’, zo legt Lian uit, ‘dat is mensen leren en helpen groeien in hun relatie met Jezus. Dat doen wij door middel van sport. Elke woensdag gaan we de wijken in om daar met tieners te sporten en daar relaties te laten ontstaan, plezier te hebben en ook te vertellen over wie Jezus is. Niet elke tiener die aan FaceOff deelneemt komt naar de zondagsdiensten. Het verschilt echt per mens. De een twijfelt, maar komt voor de sfeer terug bij FaceOff. De ander laat zich dopen en komt ook in het team. Dat vinden we juist zo tof, dat wij vertellen over Jezus en vervolgens vertellen die weer aan andere mensen over Jezus. Dat is het discipelschap wat we prachtig vinden om te zien.’

Ouders hebben het beste met je voor, maar soms lukt dat niet

‘Het belangrijkste is dat iedereen welkom is. Het middag-programma is specifiek voor de kinderen, de rest mag gewoon naar het avondprogramma. Van tieners tot, ja alles eigenlijk. Ouders die een keertje komen kijken, opaatjes die even thee willen drinken en kletsen. Dan ben je ook welkom. Misschien heb je dan geen zin in sporten, maar kletsen kan ook.’

Pauzemomenten

‘Het verschilt of de jongeren bij FaceOff komen om iets met God te zoeken of voor het sporten. Meestal is het eerste wat je ziet de sport en dan hopen we interesse te wekken voor wie God is. Als je uiteindelijk niks met God wil, dan ben je nog altijd welkom. Midden op de avond hebben we een vijf tot tien minuten waarin we wat vertellen, een onderwerp waarin we Jezus betrekken. Daarbij proberen we altijd te kijken naar wat er speelt in het leven van de tieners. We hebben het bijvoorbeeld over ouders, geld, vriendschap. Dingen die in hun leven spelen en geloven wat God daarmee aan je wil zeggen.’

Bij het onderwerp ouders vertelde een van de teamleden hoe hij als pleegkind opgroeide. Een ander teamlid vertelde dat zijn ouders gescheiden waren en zijn vader was weggegaan en zijn moeder ziek werd. ‘Ouders kunnen het beste met je voorhebben, die willen heel veel voor je doen, maar soms lukt dat niet. Wij geloven in God die een vader voor je wil zijn, die er altijd voor je is. Dus zo maken we een link.’

Binnenseizoen

‘We zitten nu in het binnenseizoen. In de zomer gaan we naar specifieke velden toe, maar in het najaar wordt het te koud en te vroeg donker om buiten te sporten. Dan nodigen we iedereen uit in de kerk om bijvoorbeeld te tafeltennissen of te voetballen. Van de start van het binnenseizoen maken we een groot moment: we hebben pizza’s gebakken, gamen op de PlayStation en op de Wii bewegen we met Just Dance. Daar is geld voor nodig en dankzij de kerk hebben we daar een bedrag voor.’

‘Tijdens het binnenseizoen hebben we tien weken lang een competitie en wie na die tien weken de meeste punten heeft gehaald mag gaan karten, bowlen of naar de bioscoop. De tieners die hebben gewonnen nemen dan FaceOff’ers mee, zodat je nog een moment hebt om te connecten.’

Meiweek

‘Elk jaar tijdens de meivakantie, hebben we een hele week lang FaceOff, de meiweek. Normaal hebben we elke woensdagmiddag een team en in de avond een ander team. In die week hebben we een team per wijk. Dat is een van de grote momenten in het jaar waar we veel nieuwe tieners werven of leden vanuit de kerk die in een team willen spelen. Je merkt, omdat het zo intensief is, dat er wel mooie dingen gebeuren in de levens van de tieners als het gaat om Jezus leren kennen en een keuze voor Hem te maken. Je hoeft niet goed te zijn in sporten om mee te kunnen doen, het gaat voornamelijk om het plezier. Er is gewoon een hele open, positieve sfeer. Daar komen ze voor, niet omdat ze geloven.’

Troost en liefde

‘Ik vind het prachtig om liefde te mogen geven door te luisteren naar iemand, complimenten te mogen geven en te mogen vertellen over Jezus, wat echt mijn troost en liefde is. Daar word ik blij van, dat ik iets mag betekenen in het leven van zo iemand. Soms is het lastig, als je wilt dat iemand naar Jezus groeit, maar diegene het niet zo ziet – wat natuurlijk gewoon mag. We hebben een heel team, dus als ik iets lastig vind, kan ik naar mijn medeleiding gaan. Ik hoef het dus niet alleen te dragen en dat helpt mij wel. Het is ook dat ik die mensen niet hoef te veranderen, dat moet Jezus doen. Het is niet mijn verantwoordelijkheid om dat te doen, ik mag alleen iemand zijn die het mag vertellen. Als mensen mij vertellen over hun gebrokenheid kan dat pijn doen, maar dan weet ik dat God er is om voor ze te zorgen, want ik ben ik er alleen op de woensdag en God is er de hele week.’ ♦

Vampier

Door **Dick Bijmolt**

In Zeeland lazten we veel in onze vakantie. Mijn vrouw las boeken over vampieren en weerwolven, uit een bestsellerreeks. Vaak als ze een stuk gelezen had sprak ze daar gepassioneerd over, soms tot tranen toe bewogen. Zo was er een knappe vampier, Edward, die met de normale vrouwelijke hoofdpersoon ging, zonder haar te bijten. Toch was deze liefde intens. Persoonlijk had mijn vrouw liever een weerwolf. Die waren warmbloedig en hadden nog andere goede eigenschappen die ik echter vergeten ben. Ik luisterde steeds belangstellend naar haar berichten, zonder mijn mening te geven over deze lectuur. Het was tenslotte vakantie en ik wilde graag de ontspannen sfeer erin houden. Zelf ben ik van mening dat het allemaal nonsens is, maar op de een of andere manier hangen veel mensen naar onbegrijpelijke werelden met rare wezens. En als je er een stevig stukje romantiek in brengt, heb je de vrouwen zeker mee. Het geloof in vampieren was al langer in de mode. Een paar jaar geleden vond men in Venetië een eeuwenoud lijk in een massagraf, met een baksteen in de mond. Het was iemand die aangekeken was als vampier, verdacht van verspreiden van de pest door het bijten van andere mensen.

We waren al een aantal dagen thuis en hadden ons te bed gelegd. Net was ik ingedommeld toen de vrouw mij porde. ‘Ik hoor wat, aan mijn kant.’ Langzaamaan kwam ik weer uit de slaap, concentreerde mij voor zover dat ging. Inderdaad, er ritselde wat in de kamer. Was het een muis, een vogel onder de dakpannen? Maar nee, het was iets in de kamer, dat hoorde ik nu ook wel, iets wat beslist groter was dan een vlinder of zo. ‘Doe het licht eens aan’, adviseerde ik de vrouw. Vanonder de klamboe reikte zij naar de belendende schemerlamp. We staarden in de schemerige ruimte van onze slaapkamer. Er vloog wat door onze kamer, scherpe hoeken makend in de vlucht, geluidloos. Kort daarna landde het aan de kant van mijn gade op de klamboe, de vleugels gespreid, met de klauwen zich vasthoudend aan de dunne stof. ‘Het is een vleermuis’, zei ik. Mijn vrouw was verschrikt tegen mij aan komen klemmen, wat voor mij aanleiding was om haar buikje te gaan strelen. Dit liet ze even begaan, door de schok overmand. Ze vermande zich echter en snibde: ‘Hou daar mee op!’ De vleermuis vloog en fladderde weer verder en ging ergens aan de tegenoverliggende muur hangen. ‘Wat moeten we doen’, fluisterde ze. Na kort beraad besloot ik dat we de ramen verder open moesten zetten om het beest de kans te geven te ontsnappen. Het bleef echter hangen, zich blijkbaar voorbereidend op een tukje. ‘Laten we weer gaan slapen’, zei ik.

Dit idee viel echter totaal niet in goede aarde en ikzelf twijfelde ook wel een beetje aan de haalbaarheid van dit plan. Om het beest weer in beweging te krijgen gooide ik mijn onderbroek naar het dier, miste echter. Een beha, toch wel een zwaar projectiel in feite, trof ook geen doel. We hebben een hoge slaapkamer. De vleermuis bleef hangen. ‘Ik denk dat het Edward is die bij je wil zijn’, zei ik. Hier zei ze niks op, hoewel ze er kort over nadacht. We besloten dat het met de slaap hier niets zou worden en gebogen en geruisloos verlieten we in een drafje de kamer. Die nacht sliep zij op de bank beneden. Veel kwam hier niet van, ze was voortdurend bezig met een gevecht tegen muggen, of op de computer haar virtuele boerderij beherend. Ze houdt enorm van dieren. Ik sliep bij mijn oudere zoon. De volgende morgen bleek de vleermuis door de open ramen verdwenen. Toen we later aan de koffie zaten zei ze: ‘Hoor jij ook steeds een hond huilen, het is hier ergens in de buurt’. Dat had ik ook gehoord. Onwillekeurig kwam de gedachte bij me op, zou het een weerwolf kunnen zijn?

Zondag

Ik heb een zogeheten christelijke opvoeding genoten, vol zang, onderricht en aansturing. Voordat u nu allemaal dwangmatige gedachten krijgt over de gesel Gods, coronawerende bijbelspelers of de mores der nieuwbakken kruisvaarders van het onwrikbare geloof: ik heb de kerkdeur rustig achter mij gesloten en koester geen enkele wrok jegens het instituut.

Een van de tradities rond de kerkgang was de zondagse kledij. Dat was geen voorgeschreven traditie en ook geen wet, meer een familie-aangelegenheid. Rust, reinheid en regelmaat bepaalden de dag, beginnend waar je op koerste. Paulus zegt: ‘Wij hebben voedsel en kleren, laten we daar tevreden mee zijn’ (1. Timoteüs 6:8).

Als jongere jongeling werd ik alleen voor de ochtend in mijn zondagse schnitt gestoken. Na de kerkdienst moest alles weer uit, waarbij het niet de bedoeling was dat je de rest van de dag in je trainingsbroek of oude kloffe rondliep. Je deed de kleren aan die pasten bij het ingetogen karakter van de verdere middag. Als je dus ging voetballen werd je geacht als verdediger geen sliding in te zetten, net zomin je als keeper niet een snoekduik maakte. Zo werd enerzijds een te grote zondagse inspanning getackeld en bleven anderzijds je meer gewone kleren schoon en konden ze de rest van de week mee.

Overigens begreep ik pas later dat die kledingwissel ook verband hield met het middageten. Bij wijze van feestelijk tintje aten veel mensen op zondag, na afloop van dienst, koffie en borrel, een uitgebreide warme maaltijd, dus met soep vooraf en Saroma toe. De omkleedpartij moest voorkomen dat de nieuwe kleren besmeurd werden met aardappelen of pudding. Nog veel later realiseerde ik me dat het heenzenden van het kroost in gemiddelde outfit bedoeld was om de zondagmiddagwip niet te verstoren, een traditie die heel kerkelijk Nederland destijds in ere hield, zonder dat het een familie-aangelegenheid was.

Ik vertel dit allemaal omdat Gods kledingvoorschriften nooit helemaal uit mij zijn gevaaren. Nog altijd is zondag voor mij wisseldag. Gebeurt dat niet, dan ben ik niet in goede doen. Wanneer ik bijvoorbeeld op dinsdag door een zure regenbui word overvallen of op vrijdag door een agressieve vogel word ondergescheten, is dat geen reden iets droogs of schoons aan te trekken. Blouse, sokken, trui en broek blijven aan tot ik op zaterdagavond of zondagnacht naar bed ga. Aldus betekent de zekerheid des geloofs voor mij in ieder geval dat de mens soms standvastig koers houdt.

JAAP KROL

Hoop

OP GEZINSHERENIGING

Voor het asielzoekerscentrum Ter Apel ontmoet ik Moustafa Ibrahim Khalil. Hij stopt acuut met het bevoorraden van de marktkraam. Zichtbaar wil hij mij iets belangrijks uitleggen. Alleen begrijp ik niets van wat hij wil overbrengen, buiten de vriendelijkheid die zijn glimlach uitstraalt. De taalbarrière houdt hem niet tegen. Hij redeneert dat als ik zijn verhaal weet, ik hem dan kan helpen zijn familie hier naartoe te krijgen.

Zijn vrouw en vier kinderen blijken ondergebracht te zijn bij Moustafa's zus in Damascus, een van de vele Syrische steden die al tien jaar in de greep wordt gehouden door oorlog.

‘Hij spreekt geen Nederlands!’, roept de eigenaar van de marktkraam. Moustafa helpt de eigenaar een handje als hij niks te doen heeft, wat vaak het geval blijkt te zijn. Nu helpt de eigenaar ons door te vertalen: ‘Als je donderdag terugkomt, dan kan hij een vertaler aan de telefoon regelen.’ Op donderdag staat hij mij op te wachten met dezelfde glimlach. Ik begroet hem in het Engels en vraag hoe het met hem gaat. De begroeting blijkt het einde van onze communicatiemogelijkheid. Moustafa belt zijn Syrische kennis die al negen jaar in Nederland woont. ‘Ik weet zijn verhaal ook, want ik help meneer’, stelt de vrouw me gerust.

Situatie in Syrië

‘Meneer komt uit Afrin’, vertaalt de vrouw als ik vraag hoe het leven van Moustafa er voor de oorlog uitzag. ‘Er was geen school voor de kinderen, dus ze waren thuis bij zijn vrouw. Moustafa was autochauffeur, omdat het moest. Bij ons is het gewoon “alles moet, niets mag.” Hij moet gewoon leven met zijn kinderen.’

Ik vraag hoe hij merkte dat de oorlog begon, maar zijn kennis wijst mij terecht: ‘Ik werk bij Vluchtelingenwerk, waar de stagiaires dit niet eens vragen. Dit is gewoon pijnlijk. Ik heb het zelf meegemaakt. Als je hier komt en elke dag herhaalt wat er gebeurd is, dan krijg je pijn in je lichaam, hartpijn. Maar ik snap dat u meer informatie moet hebben. Daarom ben ik hier, ik geef gewoon antwoord.’

Ze vertelt over *Operatie Olijftak* in januari 2018. ‘Ze hadden met vliegtuigen gewoon bommen en gassen gegooid.’ Turkije viel Afrin aan, de stad die in handen was van de YPG, de Koerdische militie in Noord-Syrië. One World rapporteert dat Turkije de operatie is begonnen na overleg met Rusland, Iran, Verenigde Staten en de Internationale Coalitie tegen Islamitische Staat. Het Syrische regime was ook ingelicht over de aanval via Rusland. Er werden ten minste tien burgers gedood.

Vluchten naar veiligheid

Datzelfde jaar besloot het gezin van Moustafa om te vluchten. Zij gingen samen naar een oom in Irak. Hier konden zij niet blijven, dus het gezin werd gescheiden. ‘Meneer reisde in een dag naar Turkije. Vanaf hier moest hij lopen naar Griekenland. Vanaf Griekenland kwam hij naar Nederland met het vliegtuig.’

ALS ZIJ AL BOODSCHAPPEN
GAAN DOEN, DAN
WORDEN ZE OPGEPAKT
OM TE VECHTEN TEGEN
ISLAMITISCHE STAAT

De rest van Mousafa's familie vluchtte naar Damascus, maar daar zijn ze ook niet veilig: ‘Het is daar gewoon oorlog. Het is allemaal moeilijk leven. Alles is duur. Er is geen elektriciteit, geen gas en geen internet. Zijn zonen moeten binnen blijven. Als zij al boodschappen gaan doen, dan worden ze opgepakt om te vechten tegen Islamitische staat. Zo snel mogelijk moeten zij het leger dienen. Als ze achttien zijn, dan kunnen ze altijd van hun moeder worden afgepakt.’

De familie van Moustafa is Koerdisch. De vrouw geeft aan dat je als Koerd midden in al het geweld zit. ‘Zij worden opgeroepen door Turkije of door Daesh (ander woord voor Islamitische Staat) om te vechten. Meneer spreekt elke twee of drie dagen met zijn familie, maar het contact is heel moeilijk. De politie had een paar dagen geleden zijn zoon aangehouden.’

Hartpijn zonder gezin

Moustafa heeft pijn aan zijn hart en moest geopereerd worden. De huisarts zei dat hij positief moest blijven, maar dat lukte Moustafa niet: ‘Ik kan enkel verdrietig zijn, want mijn kinderen zijn niet bij mij. Als mijn kinderen hier zijn in Nederland, dan zou ik een goed leven krijgen.’ Echter de komst van zijn familie ligt nog niet in het verschiet. Moustafa wacht zelf al twee jaar op een verblijfsvergunning. ‘Je kan enkel afwachten. Nederland moet gewoon ja of nee zeggen. Dit is gewoon Europa, daar kunnen ze niet zeggen dat de kans op een verblijfsvergunning al mazzel is. Dan moet je gewoon ja zeggen, en op dit tijdstip krijg je de verblijfstatus.’

Moustafa kijkt mij recht in de ogen aan terwijl hij in het Syrisch blijkt te zeggen: ‘Ons tweede land is Nederland, ik mis Afrin wel, maar we kunnen niet terug. Turkije heeft alles. Kan jij mij helpen om mijn gezin hierheen te krijgen?’ ♦

Fietsen op maat

Door **Frits Croes** en **Ella Huizinga** Fotografie **Theo Koelmans**

In de laatste tien jaar zijn er steeds meer mensen gaan fietsen. De fietspaden worden beter en er komen fietsen waarmee je een langere afstand kan afleggen, zoals de elektrische fiets en de speed pedelec. Vroeger hadden mensen maar één fiets, terwijl we nu vaak meerdere fietsen hebben. Daarnaast fietsen we nu ook meer uit sport en ontspanning.

Aan de Bedumerweg in Groningen vind je Bike Centre Dik. Een familiebedrijf met bijna 90 jaar ervaring waar Klaas en Wim Dik de eigenaren zijn. Bike Centre Dik verkoopt allerlei soorten fietsen, bijvoorbeeld: kinderfietsen, sportfietsen, stadsfietsen, bakfietsen. Daarnaast zijn ze

een gespecialiseerde fietsenzaak met verstand van bike-fitting. Dit is een systeem waarmee je alle maten van een rijder kan opmeten, om daarna de hele fiets af te stellen op jouw lichaam. Dit is perfect voor sportfietsers, racefietsers en mountainbikers. Die fietsen intensiever dan iemand die gewoon boodschappen gaat doen. Wij proberen ons te onderscheiden met de kwaliteit en de kennis. Veel mensen kennen ons en verwachten een goede kwaliteit en een goede service. We houden goed in de gaten wat voor ontwikkelingen er zijn. Van de een op de andere dag kan er zo weer een nieuw merk zijn.

Bike Centre Dik is lid van De Riepe Businessclub

BIE PAD EN WEG

Kruiswoordcrypto

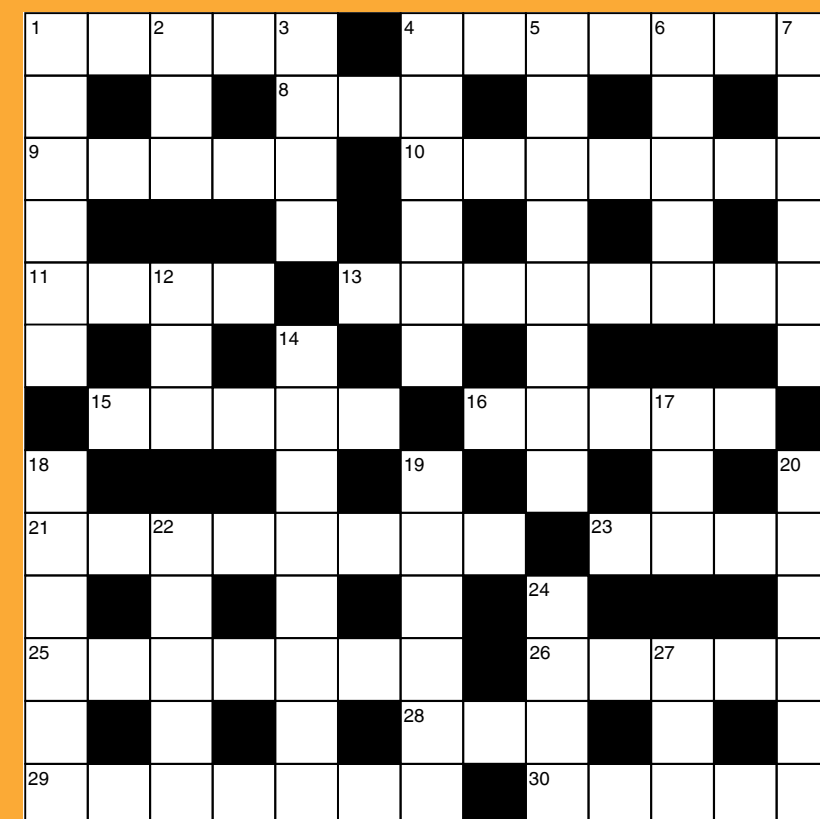
Door **Luuk Kobes**

Horizontaal

- 1** Versbezorger **4** Reflector **8** Echtgenoot
9 Overeenkomstigheid van aap en pauw
10 Opgehevenvingertjepreek
11 Zielsverband **13** Onwaardig persoon
15 Woede **16** Aanvangsbod **21** X x
23 Prikkelbaar beestje
25 Staat in Amerika
26 Trok duidelijk wit weg **28** Vlaktemaat
29 Gegevensdoorlaatpost **30** Kolder

Verticaal

- 1** Doen mafkezen **2** Ik (Lat.) **3** Proef
4 Meisjesnaam **5** Vervelend
6 Beginnerskleur **7** Reikwijdte
12 Jongensnaam **14** Kniplokaal
17 Benauwend
18 Hier komt de zee niet verder
19 Kunst met een kleine k
20 Uitgestrekt gebied **22** Precies
24 Zoon van Adam en Eva **27** Alvorens

De oplossing vindt u op pagina 27

HOROSCOOP

Illustratie **Paul Kimkes**

Waterman 21 januari – 19 februari

Het proces van manifestatie vereist een diep gevoel van overgave. Als iets niet in overeenstemming is met je verwachtingen, weet dan dat je wordt geleid en beschermd. Het lange wachten is voorbij. Wat bedoeld is om van jou te zijn, zal zijn weg vinden naar jouw universum.

Vissen 20 februari – 20 maart

De liefde is nooit perfect, maar dat maakt het niet minder mooi. Eer wat je op dit moment hebt, eer wat je tezamen creëert. Hoe meer je de vruchtbare grond van deze liefde voedt en koestert, hoe meer je zult oogsten. Onthoud dat je de regie zelf in handen hebt.

Ram 21 maart – 20 april

Hoe meer je nadenkt over de gegeven situatie vanuit het perspectief van het ego, hoe meer redenen je zult vinden om jezelf en anderen de schuld te geven. Pas een zekere mate van onthechting toe. Het verbreedt je kijk op de stand van zaken in positieve zin.

Stier 21 april – 21 mei

Hoe zit het met hoop, liefde en geloof? Hoe zit het met de dingen die je vervullen van vreugde? Het is tijd om je passies te cultiveren en energie te wijden aan creatieve bezigheden. Het is aan jou om een balans te vinden tussen het persoonlijke en het professionele.

Tweelingen 22 mei – 21 juni

Ontkenning is een gemakkelijke uitweg. Weet je wat een waanzinnige hoeveelheid aan moed vereist? De confrontatie aangaan met je demonen! Je hebt de kracht, moed en vastberadenheid om de volgende stap te zetten, Tweelingen. Onthoud: als jij niet voor jezelf opkomt, wie dan wel?

Kreeft 22 juni – 22 juli

Het is tijd om te stoppen met het onderschatten van je potentieel. Verschuil jezelf niet langer achter de mantel der onzichtbaarheid. Het volledig benutten van je krachten zal je niet alleen helpen om lucratieve kansen aan te trekken, maar helpt je om de overvloed te creëren waar je naar verlangt.

Steenbok

22 december - 20 januari

Het universum werkt op mysterieuze manieren. Wanneer je een pad betreedt dat niet in overeenstemming is met je doel, kom je allerlei versperringen en uitdagingen tegen. Wanneer je daarentegen bewuster je stappen gaat zetten, beginnen de obstakels zich terug te trekken en worden wonderen een alledaags verschijnsel.

Leeuw 23 juli – 23 augustus

Het voelt alsof je vastzit in een spel van illusies, maar het gebeurt met een reden. Geef jezelf de toestemming om te evolueren. Ontdoe jezelf van oude dromen en geef je over aan nieuwe. Ga zitten in meditatie. Maak contact met het universum en stel een nieuwe routekaart op.

Maagd 24 augustus – 22 september

Als je gefixeerd bent op het idee van hoe de dingen zouden moeten zijn, ben je niet in staat om je dromen te herkennen terwijl ze zich ontfouwen. Sta het universum toe om tussenbeide te komen. Laat de wereldse bezigheden je er niet van weerhouden je innerlijke welzijn te koesteren.

Weegschaal 23 september – 22 oktober

Het is een lange en eenzame reis geweest, maar dat betekent niet dat je genoeg moet nemen met minder dan wat je verdient. Je verdient het om gezien en gehoord te worden, Weegschaal. Twijfel er niet aan dat de universele krachten in jouw voordeel werken.

Schorpioen 23 oktober – 21 november

Dit hoofdstuk van je leven vereist dat je alle zielslessen integreert die je hebt geleerd, zodat je met evenwicht verder kunt gaan. Er zijn je wellicht bepaalde dingen afgenomen, maar door je omstandigheden vanuit een hoger perspectief te bekijken zul je je beseffen dat het geen verkeerde afslagen waren.

Boogschutter 22 november – 21 december

Het is tijd om dankbaar te zijn. Zelfs voor de dingen die je uiteen dreigden te rijten. Zonder deze uitdagingen zou je niet hebben gevochten om te zijn waar je thans bent. Herrijs als een feniks uit je as. Laat het dieptepunt het solide fundament worden waarop jij je leven bouwt.

STRAATKLINKERS

OP EEN RODE BAKFIETS DOOR DE WIJK

Door **Wietske Aupers** Fotografie **Dominique Krauts**

‘Ik heb nog een paar stoelen, kan je die meenemen?’ Nog voordat Rob Heusdens (58) aan zijn ronde begint komt er al iemand naar hem toe. Rob belooft later langs te komen. Als hij langsrijdt zwaaien veel mensen. Hij zwaait terug en drukt vrolijk op de bel van de rode bakfiets die hij leent van de gemeente. >>

Rob is vrijwilliger voor Stichting de Wijkbakfiets, die hij zelf in 2021 heeft opgericht. Hij en nog een paar andere vrijwilligers waren al actief sinds mei 2020 onder de naam Social Club De Doortrappers. Rob rijdt meerdere keren per week door de Indische Buurt om spullen op te halen die naar de vuilstort moeten of naar de kringloopwinkel kunnen. Hij en zijn collega's doen dit gratis voor mensen die slecht ter been zijn of geen auto hebben. 'De gemeente heeft het gratis ophalen van grofvuil afgeschaft. Eens per jaar plaatsen ze afvalcontainers, maar als je gehandicapt bent, hoe krijg je dan een bank bij een container? En er zijn nog wel andere diensten die grofvuil ophalen, maar die vragen allemaal geld.'

Je doet veel contacten op, krijgt waardering, het is nuttig voor de wijk en je draagt bij aan duurzaamheid

Soms krijgt hij weleens wat. Op een adres waar hij ruim acht tassen met spullen ophaalt drukt een dankbare

bewoner hem een paar euro in de hand. Dit soort bijdrages en donaties van enthousiaste bewoners steekt hij in de stichting. Die gebruikt het geld bijvoorbeeld om folders te drukken. Hij hoopt binnenkort ook wat financiële steun van de gemeente te krijgen. Want hij is kritisch op het beleid, maar ze zijn geen vijanden. Hij is blij dat hij die mooie rooie fiets mag lenen, zij vinden het mooi dat hij "bijplaatsing" tegengaat, afval dat achteloos naast een container wordt gezet. Mensen die gebruik willen maken van de Wijkbakfiets moeten een afspraak maken. Dus als Rob weet dat hij een bank van een bovenverdieping moet halen, kan hij er een collega bij vragen. Als hij de tassen op de fiets heeft gestouwd haalt Rob zoals afgesproken de stoelen op en brengt ze naar Mamamini. Met de tassen gaat hij door naar de stortplaats in Vinkhuizen. Een flinke trap, maar de bakfiets is elektrisch en heeft stevige banden. Met deze fiets heeft hij nog nooit een lekke band gehad. Met de oude, zijn eigen, waarmee hij begon, kwam dat weleens voor. Hij vindt het leuk om te doen. 'Je doet veel contacten op, krijgt waardering, het is nuttig voor de wijk en je draagt bij aan duurzaamheid.' Hij werkte vroeger in de ICT, maar kreeg een burn-out en werd afgekeurd. Vroeger was hij ook wel actief, maar "in het vergadercircuit". Dit werk bevalt hem beter. 'Dit is goed voor me omdat het praktisch is, je kunt makkelijker loslaten.'

DE RIEPE BUSINESSCLUB

De bedrijven in dit overzicht ondersteunen De Riepe. Wilt u als bedrijf ook bijdragen? Dat kan, neem gerust contact met ons op: 050-5791818 (09:00-13:00 uur).

Aksion Als de zon, tekentherapie Bike Centre Dik, Groningen Dagblad van het Noorden, (NDC mediagroep) De Huismeesters, Groningen Digno BV, Haren Doesburg autoverhuur, Groningen Dunk Forum Groningen Gemeente Groningen SoZaWe Groningen Seaports Groninger Kredietbank Klooster Reizen, Haren Kluzzenbedrijf Jan Kompas Zuidlaren Lotus uitvaart, Thesinge Metaware BV, Groningen Mamamini Helpman New Nexus, Tynaarlo Noback Ingenieursbureau, Groningen	<i>Bewindvoering en inkomensbeheer</i> <i>Tekentherapie, opleiding en begeleiding</i> <i>Van ventiel tot helm</i> <i>Nieuws uit Groningen/Drenthe</i> <i>Woningcorporatie stad Groningen</i> <i>Informatietechnologie</i> <i>Van sjorband tot aanhangwagen</i> <i>Deskundigheid in de geestelijke Gezondheidszorg</i> <i>Boeken, films en events</i> <i>WU is dichtbij</i> <i>Havendienstverlening</i> <i>Sociale hulpverlening</i> <i>Reisbureau</i> <i>Veur putjederij in en omt hoes</i> <i>Specialist in financiële zorgverlening</i> <i>Uitvaartverzorging en -begeleiding</i> <i>Cloudoplossingen managementsystemen</i> <i>Goededoelenkringloop</i> <i>IT consultancy- en adviesbureau</i> <i>Techn. natuurk. berekeningen en ontwerpen</i>
--	---

Noorderlink, Groningen Noorderpoort, Groningen Old Burger Weeshuis, Leeuwarden 't Oortje Sieraden, Groningen Praktikos, Assen Preventief Veiligheidsdiensten BV, Groningen Rijschool Gerald, Peize Rottinghuis aanemingsbedrijf BV, Groningen Schaap Strafrechtadvocaten, Groningen Schilders de Vries, Groningen Stichting Terwille, Groningen Tandartsenpraktijk De Verbetering, Groningen Verslavingszorg Noord Nederland, Groningen Willem Rietman Interieur Tynaarlo	<i>Vacatures Noord Nederland</i> <i>Beroepsonderwijs in Groningen/Drenthe</i> <i>Ontwikkelen op sociaal, cultureel gebied</i> <i>Oorbellspecialzaak</i> <i>Trainingsbureau</i> <i>Gastvrij beveiligen</i> <i>Auto- en motorrijschool</i> <i>Allround bouwbedrijf in het Noorden</i> <i>Strafrechtadvocatuur</i> <i>Sterk in duurzaam ondernemen</i> <i>Vrij van verslaving</i> <i>Gezond begint in de mond</i> <i>Perspectieven bieden</i> <i>Meubiliar op maat</i>
--	--

Volgende maand in De Riepe:

COC, wat zit er achter de regenboog

Mark Gils, voorzitter van het COC Groningen/Drenthe, vertelt wat het COC doet voor de LHBTIQ+ gemeenschap en met name jongeren die net uit de kast zijn gekomen.

En verder:

- Uitreiking 3e Homeless Award DEC '21
- Discriminatie meldpunt Assen

Deze zal verschijnen rond 1 januari 2022

Oplossing puzzel van pagina 23

¹ P	O	² E	E	³ T		⁴ S	P	⁵ I	E	⁶ G	E	⁷ L
I		G		E	G	A	R		R			E
⁹ T	R	O	T	S		¹⁰ S	E	R	M	O	E	N
T					T	K	I		E		G	
¹¹ E	E	¹² L	T		¹³ N	I	E	T	S	N	U	T
N		E		¹⁴ T	A		A					E
	¹⁵ T	O	O	R	N		¹⁶ I	N	Z	¹⁷ E	T	
¹⁸ S					I		¹⁹ N	T		N	²⁰ V	
²¹ T	W	²² E	E	M	A	A	L		²³ E	G	E	L
R		X		Z		M		²⁴ A				A
²⁵ A	L	A	B	A	M	A		²⁶ B	L	²⁷ E	E	K
N		C		A		²⁸ A	R	E		E	T	
²⁹ D	A	T	A	L	E	K		³⁰ L	A	R	I	E

Nu ook op social media

 @deriepe

 @de_riepe

OPVANGINSTELLINGEN

GRONINGEN

GRONINGEN

Dagopvang
Leger des Heils
Kostersgang 28
9711 CX Groningen
tel. 050-313 36 60
Dagelijks van 12.00 – 17.00 uur

Open Hof
Spilsluizen 5
9712 NR Groningen
tel. 050-312 21 22
ma t/m vr. 10.00 – 12.00 uur
zo t/m vr. 19.30 – 21.00 uur
Zondagavondviering om 18.45 uur

Twaalfde Huis
Eemskanaal Noordzijde 32a
9713 AB Groningen
tel. 050-579 78 45
Ma t/m vr. 9.30-16.30 uur

Beschermd Wonen (Vast&Verder)
Damsterdiep 267, 9713 EE Groningen

24-uurs opvang

Algemene opvang
Van Heemskerckstraat 75
9726 GH Groningen
tel. 050-599 14 20, www.hetkopland.nl

Hoendiephuis, voor jongeren
Noorderstationsstraat 88
9717 KR Groningen
tel. 050-599 14 20, www.hetkopland.nl

Ommelanderrhuis
Woonvoorziening (Beschermd wonen)
Schoolstraat 11
9712 JP Groningen
tel. 050-599 14 20, www.hetkopland.nl

LIMOR woonvoorziening Hiddemaheerd
Hiddemaheerd 112
9737 KX Groningen
tel. 0900-4857545
058-215 16 94, www.limor.nl

Nachtopvang

Het Kopland
Schoolstraat 9
9712 JP Groningen
tel. 050-599 14 20, www.hetkopland.nl
dagelijks 21.00-10.00 uur
zon- en feestdagen van 21.00 tot 11.00 uur
Aanmelden en binnenkomen om te kijken
of er plek is kan vanaf 21.00 uur tot 23.00
uur. Ook kun je maandag t/m vrijdag tussen
10:00 uur en 11:00 uur aan de Schoolstraat 3
langskomen om je aan te melden.

APPINGEDAM

LIMOR woonvoorziening
Vangnetvoorziening Cornelis Albertsstraat
Cornelis Albertstraat 7
9901 EJ Appingedam
tel. 0900-4857545
www.limor.nl

HOOGEZAND

Sociaal Pension Hoogezand
Mansholtstraat 1-a
9602 SB Hoogezand
tel. 0900-118 88 81
www.zienn.nl

VEELERVEEN

Reïntegratie-centrum

De Spetse Hoeve
Spetsbrugweg 4
9566 TK Veelerveen
tel. 0597- 541 341

VEENDAM

24 uren opvang
LIMOR Woonvoorziening
Burgemeester Bosscherstraat 10
9641 NG Veendam
tel. 0598-615111
www.limor.nl

LEEK

Crisisopvang Leek
Oldebertweg 61
9351 PC Leek, tel. 0900-118 88 81
www.zienn.nl

WINSCHOTEN

Dagbesteding Werkpro
Papierbaan 60
9672 BH winschoten
tel: 059-743 3004

DRENTHE

ASSEN

Kommarin
Maatschappelijke Opvang voor
dak- en thuislozen Assen
Havenkade 16
9403 AH Assen
tel: 088-8393381

Openingstijden:
Dagopvang:
ma t/m vr 10:00-15:00 uur
Nachtopvang:
dagelijks 21:00-09:00 uur

Leger des Heils
Kortdurende opvang en beschermd wonen
Maria in Campislaan 257
9406 JG Assen

NIEUW-AMSTERDAM

24-uurs opvang en nachtopvang
Leger des Heils
Zijtak WZ 125
7833 BE Nieuw-Amsterdam
tel. 0591-551 020

EMMEN

Dagopvang
Leger des Heils
Verlengde Spoorstraat 11
7811 GA Emmen
tel. 0591-658 233
Geopend ma t/m vr. 10.30-16.30 uur

Leger des Heils
Beschermd Wonen Boshuis
Boslaan 138
7822 EP Emmen

HOOGVEEEN

Dagopvang
Beukemaplein 14
7906 AK Hoogveen
ma tm vr. 10.30-16.30 uur

FRIESLAND

DRACHTEN

Sociaal Pension Drachten
Stationsweg 118
9201 GS Drachten
tel. 0900-118 88 81
www.zienn.nl

LEEUWARDEN

Dagopvang
Leger des Heils
De Tuinen 32
8911 KE Leeuwarden
tel. 0900-118 88 81
geopend 10.00-16.00 uur
(woensdag 12.00-16.00 uur)

Zuidergrachtswal 15-16
8933 AD Leeuwarden
tel. 0900-118 88 81
geopend 10.00-16.00 uur
www.zienn.nl

Algemene Opvang

Nieuweweg 3
8911 LK Leeuwarden
tel. 0900-118 88 81
www.zienn.nl

d' Ambacht

Cornelis Trooststraat 48
8932 BR Leeuwarden
tel: 058-299 99 30
dambacht@werkpro.nl

Huis voor Jongeren

Huizumerlaan 101
8934 BE Leeuwarden
tel. 0900-118 88 81
www.zienn.nl

Zorgopvang

J.H. Knoopstraat 2
8933 GS Leeuwarden
tel. 0900-1188881
www.zienn.nl

Sociaal Pension

Hoekstersingel
Hoekstersingel 51-53
8922 AM Leeuwarden
tel. 0900-188 881
www.zienn.nl

Sociaal Pension Bonifatiusplein

Bonifatiusplein 19
8911 JT Leeuwarden
tel. 0900-188 88 81
www.zienn.nl

Nachtopvang

Oostergoweg 1 (Wirdumerpoort)
8911 MA Leeuwarden
tel. 0900-118 88 81
www.zienn.nl

Aanloophuis Leeuwarden

Bagijnestraat 36
8911 DR Leeuwarden
tel. 058-212 72 37
www.aanloophuisleeuwarden.nl

LIMOR Crisisopvang en

woonvoorziening de Kei

De Kei 5
8918 AR Leeuwarden
tel. 0900-485 7545
www.limor.nl

ENGWIERUM

Leger des Heils
Beschermd Wonen
Fjellingsreed6
9132 EN Engwierum

BURGUM

Crisisopvang Burgum
Prinses Margrietstraat 63
9251 HB Burgum
tel. 0900-118 88 81
www.zienn.nl

HEERENVEEN

Aanloophuis de Brege

Herenwal 2
8441 AZ Heerenveen
0513-625 926
www.aanloophuisoerdebregel.nl

SNEEK

Sociaal Pension Sneek

Lemmerweg 53
8606 AA Sneek tel. 0900-118 88 81
www.zienn.nl

De Herberg

Vier kamers voor dak- en thuislozen,
verblijf maximaal 2 maanden
Kloosterdwarsstraat 3
8603 AG Sneek
Herbergtelefoon: 06-235 415 65

LIMOR Crisisopvang

Gonggrijpstraat

Gonggrijpstraat 9
8607 BD Sneek
tel. 0515-43 08 12
www.limor.nl

STRAATKANJER

Vrolijke straatkrant- verkoper

Door **Maarten Vermeulen**
Fotografie **Frits Blom**

De vrolijke Fejzi Asenov vertelt hoe hij na het meemaken van heftige gebeurtenissen toch positief in het leven blijft staan.

‘Ik kom uit Bosnië en woon al sinds 1992 in Groningen. Mijn verbinding met het straatmagazine is dat ik zo’n zeven jaar dakloos ben geweest. Ik moest door de oorlog in Bosnië naar Nederland vluchten. Toen ik hier kwam was alles anders. Maar het blijft heerlijk om De Riepe te verkopen. Voor mij is het beter om De Riepe te verkopen dan om een crimineel te worden.

De Riepe is eerlijk werk. Ik kan er rustig door leven. Het is een goede bezigheid, ik zie het als een soort therapie. Als je bezig blijft is het goed toch?

Ik ben nu vier jaar samen met een vrouw uit Bulgarije, samen verkopen we De Riepe. En ik heb een huis en uitkering. Ik heb goed contact met de mensen door de verkoop van De Riepe. Ik blijf positief. Ik wil niet meer achteruit kijken, maar vooruit. Ik wil mensen blij maken door lachend De Riepe te verkopen.’

Het verkopen van De Riepe is voor Fejzi een prima bezigheid waarmee hij de dag op een positieve manier invult.